

Predmet C-455/23 [Garera]ⁱ**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

20. srpnja 2023.

Sud koji je uputio zahtjev:

Sąd Najwyższy (Poljska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

3. travnja 2023.

Žalitelj:

G.T.

Druga stranka u žalbenom postupku:

T. S.A.

Predmet glavnog postupka

Postupak povodom žalbe u kasacijskom postupku koju je podnijela osoba G.T. protiv presude Suda Apelacyjnog w Katowicach (Žalbeni sud u Katowicama, Poljska) kojom se odbija tužba za oslobađanje od privremene mjere i ovrhe nad dionicama na donositelja.

Predmet i pravna osnova prethodnog pitanja

Standard Unije u pogledu imenovanja nacionalnih sudaca na dužnost u drugu organizacijsku jedinicu nacionalnog suda koja nije ona u kojoj uobičajeno obavljaju svoju dužnost bez njihova pristanka. Status zakonom ustanovljenog suda. Radno vrijeme sudaca u kontekstu članka 6. točke (b) Direktive 2003/88/EZ.

Pravna osnova: članak 267. UFEU-a.

ⁱ Naziv ovog predmeta je izmišljen i ne odgovara stvarnom imenu nijedne stranke u postupku.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 19. stavak 1. drugi podstavak UEU-a, s obzirom na tumačenje koje je Sud Europske unije utvrdio u predmetu C-487/19 W. Ż., tumačiti na način da se imenovanjem suca Sąda Najwyższyj (Vrhovni sud, Poljska) na privremenu dužnost u drugo vijeće Sąda Najwyższyj (Vrhovni sud) bez njegova pristanka povređuje načelo nesmjernivosti i neovisnosti sudaca, slično kao i premještanjem suca redovnog suda između dvaju odjela istoga suda, kada:

– je sucu Sąda Najwyższyj (Vrhovni sud) određeno da odlučuje u predmetima čiji se predmet ne preklapa s materijalnom nadležnošću vijeća u koje je imenovan;

– protiv odluke o tom imenovanju sudac nema mogućnost podnošenja pravnog lijeka koja ispunjava zahtjeve iz točke 118. presude u predmetu [C-487/19] W. Ż.;

– odluku Pierwszeg Prezesa Sądu Najwyższego (prvi predsjednik Vrhovnog suda, Poljska) o imenovanju na dužnost u drugo vijeće i odluku predsjednika koji usmjerava rad Izbe Cywilne Sąda Najwyższyj (građansko vijeće Vrhovnog suda, Poljska) o dodjeli konkretnog predmeta donijele su osobe koje su na dužnost sudaca Sąda Najwyższyj (Vrhovni sud) imenovane u istim okolnostima kao i u predmetu [C-487/19] W. Ż., a, s obzirom na dosadašnju sudsku praksu, sudski postupci u kojima sudjeluju takve osobe ništavi su jer povređuju pravo stranke na pošteno suđenje utvrđeno člankom 6. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda;

– u nacionalnom pravu ne postoji osnova za imenovanje suca bez njegova pristanka na određeno vrijeme na dužnost u vijeće Sąda Najwyższyj (Vrhovni sud) koje nije ono u kojem obavlja dužnost, uz istodobnu obvezu da odlučuje u matičnom vijeću;

– imenovanje suca bez njegova pristanka na određeno vrijeme na dužnost u vijeće Sąda Najwyższyj (Vrhovni sud) koje nije ono u kojem obavlja dužnost dovodi do povrede članka 6. točke (b) Direktive 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena (SL 2003., L 299., str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 31.)?

2. Neovisno o odgovoru na prvo pitanje, treba li članak 19. stavak 1. drugi podstavak UEU-a tumačiti na način da „zakonom ustanovljeni sud” nije sud ustanovljen na način da su odluku prvog predsjednika Suda Najvyššyjeg (Vrhovni sud) o imenovanju na dužnost u drugo vijeće Suda Najvyššyjeg (Vrhovni sud) i odluku predsjednika koji usmjerava rad građanskog vijeća Suda Najvyššyjeg (Vrhovni sud) o dodjeli konkretnih predmeta donijele osobe koje su na dužnost sudaca Suda Najvyššyjeg (Vrhovni sud) imenovane u istim okolnostima kao i u predmetu [C-487/19] W. Ż., a, s obzirom na dosadašnju sudsku praksu, sudski postupci u kojima sudjeluju takve osobe ništavi su jer povređuju pravo stranke na pošteno suđenje utvrđeno člankom 6. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda?

3. U slučaju potvrđenog odgovora na prvo pitanje ili odgovora na drugo pitanje prema kojem tako uspostavljeni sud nije „zakonom ustanovljeni” sud, treba li članak 19. stavak 1. drugi podstavak UEU-a i načelo nadređenosti prava Unije tumačiti na način da suci koji su imenovani u sastav suda uspostavljenog na način opisan u prvom i drugom pitanju mogu odbiti obavljanje aktivnosti u predmetu koji im je dodijeljen, uključujući donošenje odluka, te smatrati odluku o imenovanju na dužnost u drugo vijeće Suda Najvyššyjeg (Vrhovni sud) i odluku o dodjeli konkretnih predmeta nepostojećima ili pak trebaju donijeti odluku, a strankama prepustiti da odluče o eventualnom osporavanju te odluke zbog povrede strankina prava da njezin predmet razmotri sud koji ispunjava zahtjeve iz članka 19. stavka 1. drugog podstavka UEU-a i članka 47. Povelje?

Navedene odredbe prava Zajednice

Članak 19. stavak 1. UEU-a, članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima

Presuda Suda Europske unije od 6. listopada 2021., W. Ż. (Vijeće za izvanrednu kontrolu i javne poslove pri Vrhovnom sudu – Imenovanje), C-487/19, EU:C:2021:798

Navedene odredbe nacionalnog prava

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Ustav Republike Poljske od 2. travnja 1997.): članak 45., članak 183.

Ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Zakon od 8. prosinca 2017. o Vrhovnom sudu), pročišćeni tekst: Dz.U. iz 2021., poz. 1904., kako je izmijenjen: članak 1., članak 3., članak 15., članak 17., članak 29., članak 30., članak 31., članak 35., članak 82.

Ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Zakon od 27. srpnja 2001. o organizaciji redovnih sudova), pročišćeni tekst: Dz.U. iz 2023., poz. 217.: članak 22.a

Ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Zakonik o radu od 26. lipnja 1974.): članak 140.

Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Zakon od 17. studenoga 1964. – Zakonik o građanskom postupku): članak 398.²⁰

Sažeti prikaz činjeničnog stanja i postupka

- 1 Sąd Apelacyjny w Katowicach (Žalbeni sud u Katowicama) presudom od 4. prosinca 2019. odbio je žalbu osobe G.T. protiv presude Sąda Okręgowog w Katowicach (Okružni sud u Katowicama, Poljska) od 22. siječnja 2019. kojom je odbijena njegova tužba protiv društva Huta [...] S.A. u R. za oslobođenje od privremene mjere i ovrhe nad dionicama na donositelja društvo Huta [...] S.A. u R. Tužitelj punomoćnik podnio je žalbu u kasacijskom postupku protiv presude Sąda Apelacyjnog w Katowicach (Žalbeni sud u Katowicama) kojom osporava presudu u cijelosti i navodi povredu određenih odredbi Građanskog zakonika zbog njihova nepravilnog tumačenja.
- 2 Rješenjem od 3. studenoga 2020. Sąd Najwyższy (Vrhovni sud) prihvatio je žalbu u kasacijskom postupku za razmatranje. Odlukom predsjednika Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud) koji usmjerava rad građanskog vijeća (u daljnjem tekstu: predsjednik građanskog vijeća Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud)) od 14. prosinca 2020. upućena je u tajništvo suca Karola Weitza i naposljetku je upisana pod brojem spisa II CSKP 501/22.
- 3 Odlukom prvog predsjednika Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud) br. 25/2023 od 15. veljače 2023. sudac Bohdan Bieńko imenovan je na dužnost u građansko vijeće Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud) na određeno vrijeme od 1. travnja do 30. lipnja 2023. te su istodobno utvrđena načela dodjele predmeta za svaki mjesec razdoblja imenovanja. Na temelju te odluke, sudac Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud) koji je postupao u svojstvu zamjenika predsjednika građanskog vijeća Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud) 2. ožujka 2023. uputio je predmet II CSKP 501/22 u tajništvo suca Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud) Bohdana Bieńka. Odlukom predsjednika II. odjela rasprava zatvorena za javnost zakazana je za 3. travnja 2023. Sastav Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud) sastavljen tog dana za razmatranje građanskog predmeta II CSKP 501/22, sastojao se od dvojice sudaca Izbe Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego (Vijeće za radne i socijalne sporove Vrhovnog suda, Poljska) (u daljnjem tekstu: Vijeće za radne i socijalne sporove) i suca koji svakodnevno odlučuje u građanskom vijeću Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud) (u daljnjem tekstu: građansko vijeće) kao predsjednika na raspravi. Drugi član sastava koji dolazi iz Vijeća za radne i socijalne sporove imenovan je na dužnost slično kao i sudac izvjestitelj.

Sažeti prikaz obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

- 4 Sąd Najwyższy (Vrhovni sud) u tročlanom sastavu iznio je dvojbe u pogledu tumačenja odredbi prava Unije, osobito o tome ispunjava li sud koji je uputio zahtjev oblikovan odlukama prvog predsjednika Sąda Najwyższego (Vrhovni sud) i predsjednika građanskog vijeća kriterije utvrđene presudom od 6. listopada 2021., W. Ż. ((Vijeće za izvanrednu kontrolu i javne poslove pri Vrhovnom sudu – Imenovanje), C-487/19, EU:C:2021:798), a te se dvojbe temelje na sljedećem:
- 5 kao prvo, suci imenovani na dužnost u drugo vijeće Sąda Najwyższego (Vrhovni sud) lišeni su prava na djelotvoran pravni lijek;
- 6 kao drugo, imenovanje je izvršeno bez pristanka premještenih sudaca, čime se povređuje načelo nesmjernosti i neovisnosti sudaca i zadire se u pravo na pošteno suđenje, a time se prenosi na načelo djelotvorne sudske zaštite;
- 7 kao treće, osobe koje su donijele odluke u istoj su situaciji kao i suci opisani u predmetu C-487/19, jer su dužnost preuzeli uslijed teške povrede osnovnih pravila postupka imenovanja sudaca Sąda Najwyższego (Vrhovni sud) koja su sastavni dio ustroja i funkcioniranja pravosudnog sustava.
- 8 Sud koji je uputio zahtjev također pita mogu li se suci koji su imenovani na dužnost suzdržati od izvršavanja tih odluka.
- 9 U nacionalnom pravu (članak 35. stavak 3. Zakona od 8. prosinca 2017. o Vrhovnom sudu, u daljnjem tekstu: Zakon o Vrhovnom sudu) postoji odredba kojom se prvom predsjedniku Sąda Najwyższego (Vrhovni sud) omogućuje da imenuje suca na dužnost u drugo vijeće. Međutim, tom se odredbom omogućuje imenovanje suca (bez njegova pristanka) samo za konkretan predmet naveden u odluci prvog predsjednika Sąda Najwyższego (Vrhovni sud). To može biti slučaj kada se područje određenog predmeta preklapa s nadležnostima dvaju vijeća Sąda Najwyższego (Vrhovni sud); kada bi zbog izuzeća svih sudaca Sąda Najwyższego (Vrhovni sud) u određenom vijeću nastala potreba za to da predmet razmatraju suci iz drugog vijeća Sąda Najwyższego (Vrhovni sud). Druga mogućnost koja se predviđa člankom 35. stavkom 3. Zakona o Vrhovnom sudu jest imenovanje na dužnost u drugo vijeće Sąda Najwyższego (Vrhovni sud) na određeno vrijeme, ali tada sudac mora odlučivati samo u tom „novom” vijeću, a ne biti dužan odlučivati i u novom i u matičnom vijeću Sąda Najwyższego (Vrhovni sud) s povećanim brojem predmeta. Takva hibridna konstrukcija protivna je sadržaju članka 35. stavka 3. Zakona o Vrhovnom sudu.
- 10 Imenovanjem na dužnost u drugo vijeće a da se pritom ne uzima u obzir meritorna stručnost suca za odlučivanje u određenoj kategoriji predmeta povređuje se pravo na djelotvornu sudsku zaštitu i pošteno suđenje. Uvjet koji je potreban kako bi se ostvarila oba ta prava jest da sudac posjeduje znanje i iskustvo koji jamče pravilno razmatranje predmeta. Taj je uvjet osobito važan u postupcima pred Sądom Najwyższym (Vrhovni sud) čije su odluke referentna točka za odluke sudova nižeg stupnja. Podjela Sąda Najwyższego (Vrhovni sud) na vijeća izvršena je, u

skladu s člankom 3. Zakona o Vrhovnom sudu, prema materijalnom kriteriju. I kandidati za suce Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud) prijavljuju se u skladu sa svojom specijalizacijom. Stoga bi u pojedinačna vijeća trebali biti dodijeljeni suci sa stručnim znanjem i iskustvom koji odgovaraju nadležnosti tog vijeća. Naime, predmeti se upućuju na razmatranje redosljedom kojim su zaprimljeni, a ne kada sudac izvjestitelj ili sastav suda utvrdi da je predmet već razmotren do te mjere da se može riješiti. U nedostatku razrađenog aparata za potporu sucima potrebno je temeljno poznavanje područja prava u kojima sudac uobičajeno odlučuje. Tek tada je, u slučaju neuobičajenih predmeta koji se nalaze u složenom kontekstu, moguće jasno pripremiti predmet za odlučivanje.

- 11 Istodobno, sucima koji su imenovani na dužnost u ovom predmetu nije osigurana nikakva pravna zaštita. Iz tumačenja članka 35. stavka 3. Zakona o Vrhovnom sudu proizlazi da zakonodavac nije ispunio obvezu poštovanja standarda Unije koji proizlazi iz presude od 6. listopada 2021., W. Ż. (Vijeće za izvanrednu kontrolu i javne poslove pri Vrhovnom sudu – Imenovanje), C-487/19, EU:C:2021:798 (točka 118. obrazloženja presude) u pogledu sudaca redovnih sudova. Stoga je potrebna intervencija Suda Europske unije kako bi se utvrdilo povređuju li se tim postupcima načela nesmjernosti i neovisnosti sudaca, kada odluka prvog predsjednika Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud) o imenovanju na dužnost u drugo vijeće Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud) uz istodobno ostavljanje obveza u matičnom vijeću ne može biti predmet sudskog nadzora. Prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, članak 19. stavak 1. UEU-a i članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima kojima se države članice obvezuje da osiguraju pravne lijekove dostatne za osiguranje da se poštuju prava i sloboda pojedinaca u područjima obuhvaćenima pravom Unije univerzalni su i suci Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud) nisu isključeni iz njihova područja primjene.
- 12 Međutim, iz stajališta prvog predsjednika Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud) iznesenog na sjednici Krajowe Rade Sądownictwa (Državno sudbeno vijeće, Poljska) održanoj 17. ožujka 2023. proizlazi da sudac koji je imenovan na dužnost na temelju članka 35. stavka 3. Zakona o Vrhovnom sudu nema pravo na pravni lijek. Prvi predsjednik Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud) smatra da je uređenje članka 35. stavka 3. Zakona o Vrhovnom sudu potpuno i ne omogućuje odgovarajuću primjenu odredbi Zakona od 27. srpnja 2001. o organizaciji redovnih sudova.
- 13 Radi točnosti, Sąd Najwyższy (Vrhovni sud) smatra da Državno sudbeno vijeće (KRS) po analogiji dopušta nadzor odluka prvog predsjednika Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud) o imenovanju na dužnost u drugo vijeće. Međutim, u skladu sa sudskom praksom Suda Europske unije, KRS je subjekt ovisan o tijelima političke vlasti u državi (presuda od 19. studenoga 2019., A. K. i dr. (Neovisnost Disciplinskog vijeća Vrhovnog suda), C-585/18, C-624/18 i C-625/18, EU:C:2019:982; presuda od 2. ožujka 2021., A. B. i dr. (Imenovanje sudaca Vrhovnog suda – Pravno sredstvo), C-824/18, EU:C:2021:153) te, osim toga, nema status suda.

- 14 Sud koji je uputio zahtjev u ovom predmetu ne može iskoristiti ni mogućnost ocjene ustavnosti članka 35. stavka 3. Zakona o Vrhovnom sudu jer trag ustavnog nadzora ne funkcionira (presuda Suda od 19. studenoga 2019., A. K. i dr. (Neovisnost Disciplinskog vijeća Vrhovnog suda), C-585/18, C-624/18 i C-625/18, EU:C:2019:982, t. 33. i 34.; presuda Suda Najwyższyjieg (Vrhovni sud) od 5. prosinca 2019., III PO 7/18; presuda ESLJP-a od 7. svibnja 2021., zahtjev br. 4907/18, Xero Flor Sp. z o.o. protiv Poljske).
- 15 Zasebno je pitanje je li odluka prvog predsjednika Suda Najwyższyjieg (Vrhovni sud) kojom se suca imenuje na dužnost u građansko vijeće protivna jamstvenom mehanizmu uređenom u članku 6. točki (b) Direktive 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena (SL 2003., L 299., str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 31.). O tom se pitanju Sud još nije izjasnio, iako se već pojavljuju prva prethodna pitanja koja se odnose na pravila radnog vremena suca (primjerice predmet C-41/23).
- 16 U nacionalnom pravu radno vrijeme suca Suda Najwyższyjieg (Vrhovni sud) određeno je trajanjem njegovih zadaća (slično kao i radno vrijeme suca redovnog suda). U nacionalnom pravnom poretku treba obratiti pažnju na odluku Suda Najwyższyjieg (Vrhovni sud) od 8. travnja 2009., II PZP 2/09, u kojoj se navodi razlika između radnog vremena koje se određuje prema zadaćama koje je uređeno Građanskim zakonikom i radnog vremena sudaca koje se određuje trajanjem zadaća. U njoj je istaknuto da se uređenjem radnog vremena sudaca ne provode odredbe Direktive neuvodenjem prava na odmor te u tom pogledu na temelju članka 5. Zakonika o radu treba primjenjivati odredbe tog zakonika. U skladu s Direktivom 88/2003, i suci moraju imati osigurano minimalno zajamčeno vrijeme za odmor, a njihovo radno vrijeme ne smije prelaziti 48 sati tjedno u referentnom razdoblju. Od donošenja te odluke zakonodavac nije izmijenio načela u pogledu radnog vremena sudaca. Ako se na suca odgovarajuće primijeni formula konkretno shvaćenog sustava radnog vremena koji se određuje prema zadaćama (članak 140. Zakonika o radu), može se i treba pretpostaviti da, u situaciji u kojoj se sucu dodjeljuju dodatne obveze u području prava izvan njegove specijalizacije, poslodavac (u ovom slučaju prvi predsjednik Suda Najwyższyjieg (Vrhovni sud)) treba procijeniti može li on uopće, uz dosadašnje obveze, izvršiti nove zadaće koje su mu naložene. Međutim, u okolnostima glavnog postupka sucima Vijeća za radne i socijalne sporove već su dodijeljene zadaće za sljedeće referentno razdoblje i, nakon imenovanja na dužnost u građansko vijeće taj sudac ima jednu sjednicu više od sudaca koji uobičajeno odlučuju u tom vijeću (4 sjednice na mjesec u odnosu na 3 sjednice na mjesec). Stvarno uvođenje dodatne sjednice u građansko vijeće a da se pritom nisu ispitale okolnosti koje se odnose na radno vrijeme stoga dokazuje povredu dopuštenih pravila iz Direktive 2003/88.
- 17 Sud koji je uputio zahtjev također navodi da su prvi predsjednik Suda Najwyższyjieg (Vrhovni sud) i predsjednik građanskog vijeća, čijim je odlukama oblikovan sastav suda u ovom predmetu, na dužnost sudaca Suda Najwyższyjieg (Vrhovni sud) imenovani u istim okolnostima kao i u predmetu u kojem je

donesena presuda od 6. listopada 2021., W. Ż. (Vijeće za izvanrednu kontrolu i javne poslove pri Vrhovnom sudu – Imenovanje), C-487/19, EU:C:2021:798. Sud koji je uputio zahtjev također ističe da je 23. rujna 2022. Sąd Najwyższy (Vrhovni sud) (III CZP 43/22) donio rješenje (predmet III CZP 43/22) o upućivanju Sudu Europske unije prethodnog pitanja u pogledu toga treba li članak 2., članak 6. stavke 1. i 3. te članak 19. stavak 1. drugi podstavak Ugovora o Europskoj uniji u vezi s člankom 47. Povelje i člankom 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije tumačiti na način da radnja kojom se određuje sastav suda, kao što je odluka prvog predsjednika Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud) ne proizvodi pravne učinke ako tako uspostavljeni sastav suda nije neovisni, nepristrani i zakonom prethodno uspostavljeni sud u smislu prava Europske unije, osobito s obzirom na to da: (a) u njegovom sastavu zasjedaju suci koji su na dužnost sudaca Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud) imenovani očito protivno odredbama nacionalnog prava o imenovanju sudaca, što je utvrđeno konačnim odlukama nacionalnog suda najvišeg stupnja, a te osobe čine većinu sastava suda; (b) sastav suda na navedeni je način uspostavio predsjednik Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud) koji je na dužnost suca Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud) imenovan u istim okolnostima i protivno pravilima o imenovanju sudaca Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud) na dužnost predsjednika Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud). U trenutku donošenja odluke kojom se upućuje prethodno pitanje u ovom predmetu, to pitanje još nije poslano Sudu.

- 18 Sud koji je uputio zahtjev poziva se na obrazloženje navedenog pitanja koje nije poslano i upućuje na problematičnost izbora prvog predsjednika Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud) i predsjednika građanskog vijeća.
- 19 U skladu s člankom 15. Zakona o Vrhovnom sudu, kandidate za dužnost predsjednika Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud) odabire skupština sudaca odgovarajućeg vijeća (u daljnjem tekstu: skupština). Skupština je tijelo Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud) koje se sastoji od svih sudaca koji čine sastav vijeća. Skupština sudaca građanskog vijeća sazvana radi odabira kandidata za dužnost predsjednika građanskog vijeća 29. lipnja 2021. većinom je glasova donijela odluku o odgodi sjednica skupštine sve dok ne završe postupci koji se vode pred Sudom Europske unije u predmetima povodom žalbe Europske komisije protiv Poljske (C-791/19) i prethodnim postupcima C-487/19 i C-508/19. Kada je 31. kolovoza 2021. istekao mandat predsjednika građanskog vijeća, predsjednik Republike Poljske povjerio je upravljanje građanskim vijećem prvom predsjedniku Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud). Na taj su se način zapravo spojile funkcije prvog predsjednika Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud) i predsjednika građanskog vijeća Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud), što nije predviđeno Zakonom o Vrhovnom sudu. Ovlast predsjednika Republike Poljske za povjeravanje obavljanja dužnosti predsjednika Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud) predviđeno člankom 13.a u vezi s člankom 15. Zakona o Vrhovnom sudu predstavlja povredu ustavnog načela odvojenosti i neovisnosti sudbene vlasti o izvršnoj vlasti (članak 173. Ustava Republike Poljske). Odredbama Ustava kojima se uređuje opseg ovlasti predsjednika Republike Poljske ne predviđa se za predsjednika Republike Poljske, kao izvršnu vlast, pravo na samostalno

odlučivanje o imenovanju određenih sudaca na dužnost koja će im omogućiti izvršavanje ovlasti tijela Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud).

- 20 Unatoč protivljenju većine članova skupštine, prvi predsjednik Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud), kao osoba koju je odredio predsjednik Republike Poljske, sazvaio je 7. rujna 2021. skupštinu radi izbora kandidata za dužnost predsjednika građanskog vijeća. O zahtjevu za odgodu zasjedanja skupštine nije se glasalo. Suci imenovani na dužnost sudaca Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud) prije 2018. tada su odbili sudjelovati na sjednicama, što je dovelo do toga da kvorum nije postignut, a u odabiru kandidata za dužnost predsjednika građanskog vijeća sudjelovali su samo novoimenovani suci. Nepostizanje kvoruma otklonjeno je na način da je prvi predsjednik Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud) na dužnost u građansko vijeće premjestio dvije osobe koje su ranije imenovane na dužnost u Izbi Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych (Vijeće za izvanrednu kontrolu i javne poslove) i jednu osobu koja je ranije imenovana u Izbu Dyscyplinarnu (Stegovno vijeće).
- 21 Kandidati za dužnost predsjednika građanskog vijeća stoga su odabrani unatoč stajalištu većine sudaca koji čine sastav građanskog vijeća te protivno pravilima kojima se utvrđuje funkcioniranje skupštine koja je tijelo Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud).
- 22 Stoga se postavlja pitanje dovodi li u konačnici, sa stajališta poštovanja zahtjeva neovisnosti sudova i sudaca koji proizlazi iz prava Unije, odluka o imenovanju na dužnost u drugo vijeće Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud) i dodjela konkretnih građanskih predmeta u kojima imenovani suci uobičajeno ne odlučuju, a da njihova stručnost za odlučivanje u tom području nije provjerena, koje su donijele osobe s istim statusom kao i u predmetu C-487/19, koje su odabrane u nepravilnom postupku, do oblikovanja sastava suda protivno pravima stranaka na pošteno suđenje, što dokazuje ne samo subjektivni sastav tog suda, nego i tijek materijalno-tehničkih postupanja (donošenje odluka o dodjeli predmeta, promjeni suca izvjestitelja, imenovanju sastava za razmatranje predmeta).
- 23 Stoga, prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, odgovor zahtijeva i tumačenje prava Unije (članka 19. stavka 1. drugog podstavka Ugovora o Europskoj uniji i članka 47. Povelje) u pogledu toga mogu li suci imenovani u sastav suda, s obzirom na načelo nadređenosti prava Unije i stečevinu sudske prakse Suda Europske unije i ESLJP-a, odbiti izvršavanje radnji u predmetima koji su im dodijeljeni, a odluke kojima ih se bez njihova pristanka obvezuje da rade u drugom vijeću Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud) smatrati nepostojećima ili pak, unatoč povredama u okviru temeljnih prava, trebaju odlučivati u tim predmetima i *de facto* prepustiti strankama da odluče o eventualnom osporavanju tih odluka kao odluka koje je donio sud sastavljen protivno članku 19. stavku 1. drugom podstavku UEU-a i članku 47. Povelje.